Hz. Âdem'in ilk insan olarak yaratıldığı ve ona her şeyin öğretildiği Kur’an’da bildiriliyor. Peki, mağaralarda bulunan ilkel duvar resimleri ne anlama geliyor?

Soran : hhaliliibrahim
Tarih: 25.03.2014 - 08:42 | Güncelleme: 01.08.2019 - 16:39

Soru Detayı

- Bu bilgi nesillere aktarılamamış mıdır?
- Neden insan ilk yaratıldığında tüm bilgileri biliyorsa ilkel şekilde daha sonra bir yaşam sürdüğü anlatılıyor?

Cevap

Değerli kardeşimiz,

Kur’an-ı Kerim’de ilk insan olan Hz. Âdem’in topraktan yaratıldığı, ondan da eşi Hz. Havva’nın halk edildiği, daha sonra da bunların nesillerinin, günümüzde şahit olduğumuz üreme kanununa göre çoğaldıklarından bahsedilmektedir.

Hz. Âdem’in ilk insan ve aynı zamanda ilk peygamber olduğunu, kendisine isimlerin öğretildiğini, meleklerle beraber, imtihana tâbi tutulduğunu, meleklerin bilemediği bazı şeylerin Hz. Âdem’e sorulduğunu, onun bu sorulara olumlu cevap verdiğini ve meleklerin Hz. Âdem’e secde ettiklerini Kur’an’dan öğreniyoruz.

Onun, Allah’ı tanımada ve Allah’ın kâinattaki tasarrufunu anlamada, varlıkların yaratılış gayelerini ve hikmetlerini bilmede, cennet ve cehennem konularında meleklerden daha üstün olduğunu, meleklerin secdesinden anlıyoruz.

Hz. Âdem’e öğretilen isimlerden neyin anlaşılması gerektiği hususu yoruma tâbidir. Hz. Âdem’e belki DNA’nın yapısı en ince teferruatına kadar öğretilmemiş olabilir. Ama en azından, buğday ve arpa gibi varlıkların nasıl

yetiştirileceği, evcil hayvanlardan nasıl faydalanılması gerektiği gibi, temel ihtiyaçların karşılanmasında gerekli olan bilgiler verilmiş olmalıdır. Nitekim Kur'an-ı Kerim'de Hz. Âdem'den sonra gelen bazı peygamberlere bir takım san'atların öğretildiği bildirilmektedir. Mesela, Hz. İdris'e terzilik san'atı, Hz. Davut'a demiri hamur gibi yumuşatma san'atının v.s. öğretildiği nazara verilir.

Tipik evrim felsefesine göre ilk insan, hayvan gibi cahil ve bilgisiz, hayatını hayvan avlayarak ve yabani meyveler toplayarak sürdüren ve genellikle mağaralarda yaşayan varlıktır. Zamanla ziraatı geliştirip hayvanları evcilleştirmiştir. Bazı sosyal topluluklar teşkil ederek köylerde yaşamaya başlamış, giderek aletlerin nasıl kullanılacağını keşfedip, neticede gelişmiş bir medeniyeti hâsıl etmiştir.

Yaratılışçılar ise, insanın insan olarak ve yüksek bir zekâ, geniş kabiliyet ve kapasiteyle yaratıldığını kabul eder. Şüphesiz insan kurulmuş şehirler ve her yönüyle gelişmiş bir teknolojiye sahip olan bir dünyaya gelmemiştir. Fakat Yaratıcı tarafından ona, yeryüzü ve onun kaynaklarını kullanıp geliştirebilecek bir kabiliyet verilmiş, dünyaya gönderiliş gayesine uygun cihazlarla donatılmıştır. İnsanın sahip olduğu teknolojinin asırlar boyu devamlı bir gelişme gösterdiği açıktır. Fakat deliller, bu gelişmenin bir evrim sonucu olmadığını ortaya koymaktadırlar. Yani böyle bir gelişme, insanın kapasitesiyle alakalıdır ve bu insana, hayvandan ayrı bir hususiyet olarak yerleştirilmiştir. Meselâ insanda bulunan bu kabiliyet, bir neslin sahip olduğu bilgi ve malumatın gelecek yeni nesile aktarılmasını sağlar. Böylece yeni bilgilerin geleceğe nakli, sadece insanda mevcut kabiliyetle mümkündür. Yoksa insanlık tarihinde medeniyetin evrimle ortaya çıkması imkânsızdır.1

Şüphesiz yaratılışçılar da insanların mağaralarda yaşadığını, taştan aletler yaptığını, avcılık ve meyve toplayıcılığıyla geçindiğini dikkate alırlar. Fakat bu hadiselerin evrim devreleriyle izahını kabul etmemektedirler.

Yaratılışçılara göre, bütün insanlar başlangıçta bir arada yaşıyorlardı. Daha sonra bunlar küçük gruplar hâlinde yeryüzüne dağıldılar ve değişik ülkelere giderek birbirlerinden iyice koptular. Topluluğun orijinal merkezinden ayrılan bu küçük grupların bir kısmı önceden sahip oldukları bilgi ve sanatlarını devam ettirirken, bazıları bunları kaybettiler.

Beş-altı yüzyıl önce Filipin yerlilerinden ayrılan Tasaday toplumu buna örnek gösterilir. Filipin Adaları'nın güney ucundaki Mindanao şehrindeki bu topluluk, beş-

altı asır öncesine kadar Filipin yerlileriyle birlikte ziraatla uğraşıyor, çeşitli tipte alet ve silah yapıyordu. Daha sonra buradan ayrılıp geniş sahalara yayılan Tasaday halkı, uzun süren tecritten geçmiştir. Yer, gıda ve gerekli diğer ihtiyaçlar için rekabet olmadığından bildikleri pek çok şeyi unutmuşlardır. Şimdi ziraata ait bilgileri mevcut değildir. Silah yapımı da yoktur. Sadece taşlardan yaptıkları bazı aletlerle bambu kamışlarını silah olarak kullanmaktadırlar. Dolayısıyla Tasaday halkı, geçmişin ileri, günümüzün ise ilkel bir toplumu olarak nazara alınır.2

Arkeolojik araştırmalar, yeryüzündeki ilk medeniyet merkezinin Orta Doğu olduğunu ve bunun milattan dokuz bin yıl öncesine kadar uzandığını göstermektedir. Helbeak, bu konuda şunu belirtir:

Mevcut araştırmaların ışığında şunu söyleyebiliriz:

> "Eski Dünya'nın bitki ziraatı, yani çiftçiliğin merkezi / beşiği Irak-İran arasındaki Zagros Dağları'nın teşkil ettiği yayın batısındaki saha, Toros (Güneydoğu Türkiye) ve Galilean (Kuzey Filistin)'in yüksek arazileridir."3

Cambel, bitki ve hayvan evcilleştirilmesinin de aynı yerde yapıldığını kabul eder:

> "Elde edilen deliller, tarım başlangıcının, Yakın Doğu'da, milattan takriben dokuz bin yıl öncesine uzandığını göstermektedir."4

Dyson'a göre, metalin elde edilmesi milattan dokuz asır önce başlamıştır:

> "Suni olarak yapılmış en eski metal eşyalar, Irak'ın kuzeyinde bulunmuş olan bazı bakır boncuklardır. Bunların milattan dokuz bin yıl önceye ait olduğu tespit edilmiştir."

Yazının da insanlık tarihi kadar eski olduğu ve birdenbire ortaya çıktığı anlaşılmaktadır. **Lintor bunu şu şekilde ifade eder:**

> *"Yazı da Yakın Doğu'dan yayılmış ve medeniyetin gelişmesinde maden kullanımından daha etkili olmuştur. Yazı, 5.000-6.000 yıl önce Mısır,*

*Mezopotamya ve İndus Vadisi'nde birdenbire görülmüştür."*5

Sonuç olarak, Mezapotamya veya havalisindeki ilk insanların bulunduğu merkezden ayrılanların bir kısmı, Asya ve Avrupa'ya kalabalık gruplar halinde gitmişlerdir. Burada sahanın dar, nüfusun fazla olması, sık sık cereyan eden savaşlar ve gıdaların yeterli olmayışı, fen, teknik, sanat ve medeniyet yönünden bu kabile ve devletlerin hızlı bir şekilde gelişmesine yol açmıştır.

Diğer taraftan, Amerika, Avustralya ve Güney Afrika'ya gidenler ise, çok geniş alanlarda dağınık hâlde yaşamaya başlamışlardır. Meyvelerin ve avların yeterli oluşu sebebiyle birbirleriyle rekabet etmedikleri için, Tasaday halkında olduğu gibi, eskiden sahip oldukları medeniyeti yavaş yavaş terk etmişlerdir. Böylece, başlangıçta Avrupa ve Asya'daki kavim ve milletlerle belirli bir kültür değerine sahip olan bu Afrika ve benzeri yerlerdeki insanlar, günümüzde ilkel topluluklar hâline gelmişlerdir.

Birbirinden ayrılan bu kavim ve kabilelerin kültür değerleri ve dilleri de giderek farklılık kazanmış ve farklı lisanlar ortaya çıkmıştır. İşte bugün bazı mağaralarda görülen bir takım şekil ve resimlere bu açıdan bakmak gerekir. O insanlar, birbirlerine, san'at ve maharetlerini göstermek için bir takım şekil ve heykeller yaptıkları gibi, farklı lisana sahip olan topluluklar arasında bazı şekil, resimler ve işaretler, anlaşma aracı olarak da kullanılmış olmalıdır.

Dipnotlar:

1. Tatlı, A. Evrim ve Yaratılış. Nesil yayınları, İstanbul, s.205, 2008.
2. Macleish, K. National Geographie. 1972, Vol.142. p.219.
3. Helbeak, H. Domestication of Food Plants in the Old World. Science. 1959, Vo1.130.p.365.
4. Cambel, H. and Braıdwood, RJ. An Early Forming Village in Turkey. Scientific American. 1970, Vol. 222.p.52.
5. 195. Lintor, R.The Tree of Cu1ture. New York. 1955, pp.89,110.

Selam ve dua ile...
Sorularla İslamiyet

Yazar:

Adem Tatlı (Prof.Dr.)

Kategori:

Evrim

Evrim konusunda en çok merak edilenler